

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **J. T.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5 T 101/2005 prerokoval na neverejnom zasadnutí 21. septembra 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený J. T. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 3. decembra 2009, sp. zn. 2 To 57/2007 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. T. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 10. apríla 2007, sp. zn. 5 T 101/05, bol obvinený J. T. uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

v čase odo dňa 1. apríla 2004 do 30. septembra 2004 v obci Č. v rodinnom dome č. X. cez vývod namontovaný pred plynomerom na prívodnom plynovom potrubí vedúcom k plynomeru odobral nemerateľne plyn v množstve 3 270,6 m³ v hodnote 48 797,35 Sk, pričom na oddelenie odpočtov S. a.s., B. nahlásil o 1 000 m³ vyšší stav plynomeru než ktorý bol zistený pri kontrole odberného miesta pracovníkmi S., a.s., B., čím si takto zabezpečil väčší odber plynu za nižšiu cenu, po čom bol pracovníkmi S., a.s., B., dňa 30. septembra 2004 zastavený hlavný uzáver plynu – plombou, túto v čase od 1. októbra 2004 do 29. októbra 2004 odstránil, a tak spustil prívod plynu do rodinného domu, pričom neoprávnene odobral plyn o množstve 1 061,40 m³ v hodnote 15 836,09 Sk, čím poškodenému S. a.s., B., spôsobil škodu v celkovej výške 64 633,44 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a 59 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 228 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 bola obvinenému J. T. uložená povinnosť nahradiť poškodenému S., a.s., B., M., X., IČO: X. škodu vo výške 64 633,44 Sk.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 bol poškodený S., a.s., B., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. T. v zákonnej lehote odvolanie. Na jeho podklade Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 3. decembra 2009, sp. zn. 2 To 57/2007 podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zrušil citovaný rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného J. T. uznal za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov), účinného od 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

v čase odo dňa 1. apríla 2004 do 30. septembra 2004 v obci Č. v rodinnom dome č. X. cez vývod namontovaný pred plynomerom na prívodnom plynovom potrubí vedúcom k plynomeru odobral nemerateľne plyn v množstve 3 270,6 m³ v hodnote 1 619,77 eur (t.j. 48 797,35 Sk), pričom na oddelenie odpočtov S. a.s., B. bol nahlásený o 1 000 m³ vyšší stav plynomeru než, ktorý stav bol zistený pri kontrole odberného miesta pracovníkmi S., a.s., B., po čom bol pracovníkmi S., a.s., B. dňa 30. septembra 2004 zastavený hlavný uzáver plynu – plombou, túto v čase od 1. októbra 2004 do 29. októbra 2004 odstránil, a tak spustil prívod plynu do rodinného domu, pričom neoprávnene odobral plyn o množstve 1 061,40 m³ v hodnote 525,66 eur (t.j. 15 836,09 Sk), čím poškodenému S. a.s., B., spôsobil škodu v celkovej výške 2 145,43 eur (64 633,44 Sk).

Za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 700 eur (t.j. 21 088,20 Sk), pričom pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu krajský súd stanovil náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 228 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému S., a.s., B., M., X., IČO: X. škodu vo výške 2 145,43 eur (t.j. 64 633,44 Sk) a podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bol poškodený S., a.s., B., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. T. prostredníctvom obhajkyne dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na neprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Dovolateľ v rozsiahlom odôvodnení dovolania a v jeho doplnení, kde v podstate rekapituluje obsah jednotlivých vykonaných dôkazov, najmä svedeckých výpovedí dospieva k záveru, že zo spáchania žalovaného skutku nebol žiadnymi ústnymi ani písomnými dôkazmi usvedčený, a preto ako nevinný mal byť oslobodený spod obžaloby.

Navrhol preto, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a aby zrušil dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou, ktorá využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 372 Tr. por.), bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že obsahuje dôvod dovolania podľa § 371, ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Dovolanie v trestnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1

písm. a/ až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie založené na uvedenom dovolacom dôvode je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení zisteného skutku (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nemôže skúmať ani meniť) alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Skutkový stav je pri rozhodovaní o dovolaní opierajúcim sa o tento dovolací dôvod hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne posúdené a pokiaľ nie, či zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, nakoľko ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. vylučuje použitie tohto dovolacieho dôvodu, ak zistené porušenie zákona taký následok nemalo.

Dovolanie obvineného J. T. sa neopiera o žiadne právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré sú mimo dovolateľom deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu (námietky obvineného J. T. vecne

nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu), a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

K porušeniu zákona pri právnom posúdení zisteného skutku obvineného J. T. podľa zistenia dovolacieho súdu však došlo. Krajský súd totiž konanie obvineného mal posúdiť ako prečin krádeže len podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (v znení účinnom od 1. januára 2006) a nie aj podľa odseku 1/ ustanovenia § 212 Tr. zák. keďže v oboch odsekoch ide o samostatné skutkové podstaty prečinu krádeže, pričom pre trestnosť páchatel'a podľa odseku 2/ sa nevyžaduje spôsobenie malej škody. Uvedené pochybenie nemalo žiadny vplyv na trestnosť činu páchatel'a aj z pohľadu možnosti jeho potrestania, a preto ani zásadne nemohlo ovplyvniť postavenie obvineného. Vzhľadom na už spomenuté ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. nie je možné dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. použiť, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky pre nesplnenie dôvodov dovolania, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného J. T. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. septembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková